

ikke, og derfor synes jeg, vi skal kigge på, om ikke det er muligt at sørge for, at der er en dokumentation for, at de arbejder på den pågældende virksomhed. Man kan kalde det en logbog, eller man kan kalde det et ansættelsesbevis. De skal ikke have mulighed for at hoppe af kroen der.

Det er vi helt enige i, og det er noget af det, jeg synes vi skal have præciseret nu her, hvor vi får lejlighed til at få det op igen. Det er også klart, at der kan ligge noget i forhold til ændring af skattereglerne.

Op så er der en ting, som jeg håber alle Folketingets partier kan blive enige om, og det er, at det jo handler om, at vi skal have en bedre integration af nydanskere på det ordinære arbejdsmarked. Det duer jo ikke, at vi har så mange mennesker, der er uden for det ordinære arbejdsmarked; dem skal vi have ind. Så skal vi selvfølgelig have en bedre moral i samfundet også. Alt det er meget vigtigt.

Så handler det også om næringsbreve, hvilke vilkår man sætter over for arbejdsgivere, der ønsker at drive virksomhed.

Apropos de sidste dages debat om, hvordan man ansætter folk, og hvordan man aflønner dem, og hvilke regler der skal være, tror jeg, at der generelt er behov for en oplysningskampagne om det her. Det kan vi se. Vi tager stærkt afstand fra dem, der snyder på vægten ved ikke at betale folk det, de skal have, ved ikke at have et organiseret arbejdsmarked, og det håber jeg at vi under udvalgsarbejdet kan få afklaret, således at der ikke er tvivl om, hvordan tingene er.

Kl. 15.00

Hvis vi ønsker et velfærdssamfund, hvor vi har ordentlige ydelser, så skal både arbejdsgivere og lønmodtagere selvfølgelig overholde de regler, som er gængse for det danske samfund. Men regeringen må også yde sit til, at vi ikke skærer ned og straffer de folk, der forsøger at løse opgaven, for det har vi desværre set hidtil. Men jeg håber, at vi kan få afklaret de her ting under udvalgsarbejdet.

Bent Bøgsted (DF):

Vi har i de seneste år set adskillige eksempler på misbrug af sociale ydelser. Det er sådan, at sociale ydelser er den sidste sikkerhed for at have en indtægt at leve af. Det gælder både kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelse og dagpenge. Derfor er det også endnu mere beklageligt, at vi har set de sociale ydelser blive brugt som en ekstra indtægt af en gruppe personer, som vi af gode grunde ikke kender antallet af.

Told og Skat har udført en hel del kontrolbesøg hos pizzeriaer, grønthandlere, kiosker og bagerier, hvor der er blevet truffet et større antal personer, der arbejdede sort ved siden af, at de hævdede en social ydelse. Men også inden for håndværksbranchen er der opdaget en del, der hævdede en social ydelse. Det er uacceptabelt og strider imod vores retsfølelse. Sociale ydelser skal være den sidste sikkerhed – ikke et supplement. De ledige skal uanset ydelse stille deres arbejdskraft til rådighed.

Det er også bemærkelsesværdigt, at der er en del, der faktisk arbejder på fuld tid uden at være registreret i firmaet, og derfor kan man også kun hilse indførelsen af en logbog velkommen – om den så skal hedde det, er så en anden sag – så der bliver mere kontrol med, hvem der er ansat i firmaet. Det gælder jo så for alle dem, der siger, at det er deres første arbejdsdag.

Det burde være sådan, at det ikke kan betale sig for firmaet at have en, der ikke har et ansættelsesbevis. Jeg så egentlig gerne, at der blev skrappe restriktioner over for et firma, der gentagne gange overtræder reglerne for kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere. Der kan blive tale om en nedsættelse eller tilbagebetaling, samtidig med at der iværksættes en hurtig beskæftigelsesindsats.

På samme måde iværksættes der sanktioner mod folk, der modtager introduktionsydelse uberettiget, når de har haft beskæftigelse uden at oplyse kommunen om det. Dagpengemodtagerne får foretaget en rådighedsvurdering af deres sag, og minimumssanktionerne hæves, og der træffes afgørelse om karantænenes længde.

Lovforslaget, der jo er en genfremsættelse, er rettet til på en hel række punkter, som blev kritiseret ved de tidligere behandlinger, men der er dog stadig væk et punkt, som vi er lidt bekymrede over, og det er § 40, stk. 4, hvor der vil ske en tilsvarende nedskæring af hjælpen til ægtefællen.

Der er godt nok tale om, at det er et ægtepar, der er blevet bedømt på deres fælles økonomi, men her er der efter min umiddelbare vurdering tale om, at ægtefællen bliver straffet for det, den anden part laver af ulovligheder, og det mener jeg ikke er rimeligt.

Det har Justitsministeriet så set nærmere på og er kommet med en redegørelse for, at det er fuldt ud lovligt. Men vi tilføjer det i vores betænkningens bidrag for at være sikre, hvis der skulle opstå noget uhensigtsmæssigt på det område,